

[Stauning.]

Forslag, som vi vil fremsætte. Paa den anden Side mener vi at kunne udtale en Misbilligelse af, at man ikke ved Fastsættelsen af de heromhandlede Honorarer har taget Hensyn til Lovgivningsmagten, saaledes som man sædvanemæssigt plejer at gøre. Hvis man dertil vil føje det Forslag til Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nu stillede, har vi intet derimod, for det bliver jo saa Rettesnoren ogsaa i Ord for, hvorledes man i Fremtiden skal indrette sig med Hensyn til Tilvejebringelse af Regler.

Det Forslag til Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som jeg skal tillade mig at fremsætte, lyder saaledes: „Idet Folketinget fastholder, at Statens Interesser i Landmandsbankens Afviklingsafdeling skal varetages paa behørig Maade, ogsaa under Medvirkning af en Repræsentant for Ministeriet, udtaler det sin Misbilligelse af, at Ministeriet uden at tage de sædvanlige Hensyn til Lovgivningsmagten har ladet udbetale usædvanlig høje Honorarer til Personer, der har undersøgt Landmandsbankens Forhold og deltaget i Forberedelsen af en Nyordning, og gaar dermed over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Jeg skal tillade mig at anbefale dette Forslag og altsaa fraraade Vedtagelsen af det af det ærede Medlem Hr. Holstein fremsatte Forslag.

Formanden: Den nu stillede Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen vil hermed indgaa i Forhandlingerne.

Eksemplarer vil blive omdelt med det samme.

Statsministeren (Madsen-Mygdal): Der foreligger nu 3 forskellige Forslag til Beslutning af Tinget, nemlig dels det oprindelige Forslag til Beslutning af Folketinget, stillet af det ærede Medlem Hr. Holstein, og dels de senere fremsatte 2 Forslag om Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Det vil neppe findes ubetimeligt, at jeg paa dette Tidspunkt underretter Tinget om Regeringens Stilling til de Forslag, der saaledes foreligger.

Vedrørende det af det ærede Medlem Hr. Holstein fremsatte Forslag til Beslutning af Folketinget skal jeg sige, at Regeringen i et og alt er enig i de Udtalelser, der er fremsat af min Kollega Handelsministeren, og jeg kan derfor under Henvisning til disse Udtalelser sige, at Regeringen ikke vil kunne modtage det af det ærede Medlem stillede Forslag til Beslutning.

Hvad dernæst angaar det af det ærede

Medlem Hr. Stauning nu sidst stillede Forslag om Paastand paa Overgang til Dagsordenen, saa indeholder denne Paastand jo en Misbilligelse af, „at Ministeriet uden at tage de sædvanlige Hensyn til Lovgivningsmagten har ladet udbetale usædvanlig høje Honorarer til Personer“ o. s. v. Man misbilliger altsaa her, at Ministeriet ikke har taget det sædvanlige Hensyn til Lovgivningsmagten, hvis jeg da forstaar Paastanden rigtigt.

Jeg maa nu mene, at en Misbilligelse af Ministeriets Adfærd i denne Sag i Retning af, at det ikke har taget de sædvanlige Hensyn til Lovgivningsmagten — hvad man saa end maatte mene om Honorarernes Størrelse, hvorom der naturligvis kan skønnes forskelligt —, ikke er berettiget. Det fremgaar nemlig af Handelsministerens Redegørelse og hele Dokumentation for Tinget, at Handelsministeren paa ethvert Stadium af denne Sags Udvikling har forelagt, hvad der var at forelægge, for det af Rigsdagen med Landmandsbanksagen for Øje særligt nedsatte Udvalg. Jeg skulde tro, at hvis Handelsministeren ikke havde henholdt sig til denne Repræsentation for Tinget, vilde man med Rette have kunnet bebrejde Handelsministeren, at han ikke var traadt i det rette Forhold til Lovgivningsmagten; men Handelsministeren, baade den afgaaede og den nuværende, har henvendt sig til det af Rigsdagen nedsatte Femtenmandsudvalg, det saakaldte Landmandsbankudvalg, saa længe dette lovligt bestod, og derefter til det Firemandsudvalg, som efter Aftale mellem Regeringen og Rigsdagen skulde afløse det gamle Landmandsbankudvalg.

Nu kan man maaske sige: Ja, men der staaar ikke noget om, at dermed var alt i Orden, thi ogsaa Lønningsudvalget skulde have været spurgt, ogsaa Finansudvalgene skulde have været spurgt. Den Opfattelse kan man jo hævde; men jeg vil dog mene, at naar en Minister gaar til det Udvalg, der af Tinget er nedsat for netop at repræsentere Tinget i disse Forhold, og der saa maatte være den Opfattelse til Stede i dette Udvalg, at det ikke var her, den paagældende Sag skulde behandles, men et andet Sted, saa burde Medlemmer af det paagældende Udvalg have sagt til Ministeren: Dette ønsker vi ikke at beskæftige os med, for det hører hjemme i et andet Udvalg.

I Anledning af den Misbilligelse, som det ærede Medlem Hr. Stauning her stiller Forslag om, skal jeg yderligere sige, at jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Stauning, synes jeg, anbringer sig selv i en mærkelig Stilling. Det ærede Medlem var Medlem af